

OLASI BÖBREK VERİCİLERİNDE RENAL ANJİOGRAFİ SONUÇLARI

Uluhan Berk* Umman Sanlıdilek** Serdar Akyar**
Mehmet Çamurdanoğlu*** Süreyya Özbeğ*** Meral Doğan***
Cemil Yağcı***

Böbrek transplantasyonu, 1970 li yıllarda buyana tüm dünyada yaygın bir biçimde kullanılmaya başlanmıştır. Güncelligi ve alıcı için sayısız yararlarına karşın böbrek transplantasyonu halen pahali ve istenmeyen durumlarla sonuçlanabilen bir işlemidir. Böbrek vericilerine uygulanan arteriografinin amacı renal arterlerin sayı, uzunluk ve pozisyonlarının saptanması ile arteriyel veya parankimal bir hastalığı dışlamaktır (2,3). Aynı şekilde, alıcının ana arterlerinde şüpheli bir darlık olduğunda ya da transplantasyon sonrası akut veya kronik rejeksiyon geliştiğinde de arteriografi endikasyonu vardır.

Bu yazımızda, A.Ü.T.F. Radiodiagnostik Anabilim Dalı'nda böbrek transplantasyonu için kliniklerce önerilen 70 sağlıklı böbrek vericisinin renal anjiografi sonuçları gözden geçirilecektir. Teknik ve değerlendirme yöntemleri tartışılmıştır. varyasyonlar ve rastlantısal patolojiler üzerinde durulacaktır.

MATERYEL VE METOD

İVP ve laboratuvar bulguları tümüyle normal olan sağlıklı böbrek vericilerinden, Anabilim Dalımızda anjiografik inceleme yapılan 70 olgu çalışmamızın kaynağını oluşturmuştur.

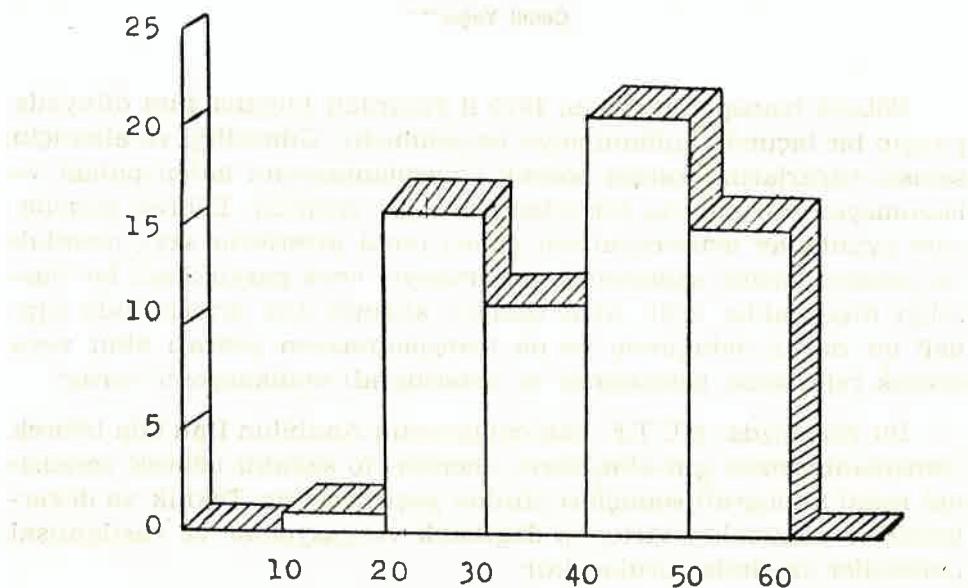
Anjiografik incelemlerin 41 tanesi Radiodiagnostik Anabilim Dalında AOT film değiştiricili Elema-Schonander Konvansiyonel anjiografi cihazı ile, 29 tanesi ise PHILIPS ARC-U 14 DSA sisteminde yapılmıştır.

* A. Ü. Tıp Fakültesi Radiodiagnostik Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr.

** A. Ü. Tıp Fakültesi Radiodiagnostik Anabilim Dalı Öğr. Üy. Doç. Dr.

*** A. Ü. Tıp Fakültesi Radiodiagnostik Anabilim Dalı Araştırma Gör. Dr.

Uygulama yöntemimiz tüm vakalarda Seldinger tekniği ile katerizasyonla önce non-selektif abdominal aortografi, arkasından kater değiştirilerek bilateral selektif renal arteriografi şeklindedir. Uygulama yöntemi olarak yalnızca non-selektif abdominal aortografi veya IV DSA nin yeterli olduğu kanısında değiliz. Renal arterler ve böbrek parankiminin ayrıntılı bir biçimde incelemesinin ancak selektif arteriyel kateterizasyonla mümkün olacağı inancındayız. Yaş grupları Şekil I de verilmiştir.

Şekil 1 : Olgalarımızın Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

Toplam 70 olgunun 38 i (% 54) erkek, 32 si (% 46) kadındı.

Yıllara göre olgu dağılımında son yıllarda belirgin bir artış olduğu gözlandı. Böbrek transplantasyonun yaygınlaşması ve DSA nin uygulamaya getirdiği yenilik ve kolaylıkların bu artışın başlica nedeni olduğunu düşünüyoruz.

BULGULAR

70 olgumuzun 51 tanesinde (% 73) her iki böbrek birer renal arter ile besleniyordu. 16 olgumuzda (% 23) ise tek tarafta birden fazla sayıda renal arter vardı. Bilateral çift arter oranı ise serimizde 3 olgu ile % 4 bulunmuştur. Olgalarımızın arter sayıları Tablo I de verilmiştir.

Tablo I : Olgularımızın Renal Arter Sayıları

Heriki Böbrekte Birer Renal Arter	51 (% 73)
Sağ Böbrekte İki Renal Arter	7 (% 11)
Sol Böbrekte İki Renal Arter	7 (% 11)
Heriki Böbrekte İki Renal Arter	3 (% 4)
Sağ Böbrekte Üç Renal Arter	1 (% 0,2)
Sol Böbrekte Üç Renal Arter	1 (% 0,2)
TOPLAM	70

Serimizde arter anomalileri dışında bir dizi renal ve ekstrarenal patoloji mevcuttur. Patolojiler Tablo II de gösterilmiştir.

Tablo II : Olgularımızdaki Anomaliler ve Tesadüfi Patolojiler

MULTİPL RENAL ARTERLER	19 (% 27)
Tek Taraflı	16 (% 23)
İki Taraflı	3 (% 4)
RENOVASKÜLER	11 (% 16)
Fibromüsküler Hiperplazi	7 (% 10)
Ateroskleroz	4 (% 6)
BÖBREĞE AİT	8 (% 11,4)
Hipoplazi	3 (% 4)
Parankim Hastalığı	2 (% 3)
Kist	2 (% 3)
Taş	1 (% 1,4)

TARTIŞMA

Klinik ve laboratuvar olarak sağlıklı kişilerden oluşan böbrek vericilerinde saptadığımız multipl renal arter oranları literatür ile uyum göstermiştir. Normal popülasyonun «mini» bir örneği olan bu gruptaki doğmalık renal arter anomalisi oranı, sağlıklı toplumdaki oran hakkında fikir vericidir. Bulgularımızın literatür ile karşılaştırması Tablo III te verilmiştir.

Multipl renal arterler böbrek vericilerinde sorun olmaktadır. Bazı cerrahlar küçük üst poler arterleri nakil için sakincalı görmemektedir. Fakat alt poler arterler üreteral iskemi oluşturmaması nedeniyle böbrek vericisi olarak kabul edilmezler (3).

Tablo III : Değişik Serilerdeki Renal Arter Sayıları

Seriler	Bilateral	Tek Taraf	Bilateral	Serideki
	Tek Arter	İki Arter	İki Arter	Olgı Sayısı
Strausser	44 (% 73)	13 (% 22)	3 (% 5)	60
Spring	250 (% 56)	141 (% 32)	53 (% 12)	444
Serimiz	51 (% 73)	16 (% 23)	3 (% 4)	70
Boijesen	485 (% 76)	153 (% 24)		638
Anson	144 (% 72)	56 (% 28)		200
			(Kadavra)	

Spring ve arkadaşlarının serisinde 17 multipl renal arterli olgu da transplantasyonun başarı ile gerçekleştirildiği bildirilmektedir (3).

Renal arter uzunluğunun ölçümü önemli, ancak anjiografilerde çoğu kez ihmal edilen bir konudur. Uygun bir anastomoz için 2 cm. lik bir arter uzunluğu gereklidir. Renal arterin 1 cm'den küçük olduğu durumlarda transplantasyon zordur. Anjiografik olarak renal arter uzunlığında herhangibir kuşku varsa 45 derecelik oblik grafiler ile tam uzunluk ortaya konmaya çalışılmalıdır.

Vasküler anomaliler arasında sıklıkla karşılaşılan bir anomali de fibromüsüler hiperplazidir. Serimizde % 10 oranında olan bu anomalisi Spring ve arkadaşları % 3 oranında saptamışlardır. Aynı se ride darlığın aortaya yakın olması durumunda, dar olan parçanın çi karılarak distal parçanın transplantasyona uygun olabileceğiinden bahsedilerek bu konuda 4 olgu sunulmuştur (2).

Böbrek vericisi araştırmalarında ateroskleroz tanısı önem taşımaktadır. Özellikle aortada aterom plakları bulunan yaşlı hastalar da renal arterlerin değişik pozisyonlarda alınan radyografiler ile ayrintılı bir biçimde izlenmesi gereklidir.

Serimizde % 3 oranında görülen basit böbrek kistleri çok büyük olmadıkları zaman transplantasyona engel teşkil etmemektedir.

Kronik parankim hastalığı oranı olan % 3 literatür ile uyumlu bulunmuştur.

Literatürde böbrek verici araştırması için önerilen muhtelif anjiografik yöntemler vardır. Strausser ve arkadaşları İV DSA nin % 68 oranında yeterli bir renal arter incelemesi olacağının görüşündedirler (3). Hillman ve arkadaşları ise 11 olgunun iki tanesinde renal arter sayısı belirlemekte yanlışlıkla düşüktülerini belirtmektedir (4).

İV DSA'nın spatial rezolüsyonu düşüktür. Ayrıca hasta hareketlerinden fazlası ile etkilenip artefakt oluşturmaktadır. Bu nedenle çok küçük aksesuar arterlerin görülmesi çok zordur. IV yöntem ile yapılan böbrek verici araştırması serilerinde, olguların çoğu tek renal arterlidir. Bu durum da tekniğin sağlıklı değerlendirilmesini güçlitmektedir (4).

Böbrek verici araştırmalarında anjiografi; renal arter sayı ve uzunlukları ile böbrek patolojilerinin araştırılması amacıyla yapılır. Bu nedenle % 100 e yakın güvenilirlikte olması beklenir. Non-selektif ya da IV DSA yöntemleri ile damar süperpozisyonları, hareket ve gaz artefaktları renal arter görüntüsünü önemli ölçüde engeller. İncelemenin selektif arteriyel yapılması, gerektiğinde oblik grafiler alınarak renal arter anatomisinin açıklıkla ortaya konması, sağlıklı bir transplantasyonun ilk şartıdır kanısındayız.

SONUÇLAR

1. Böbrek vericileri için anjiografi istemindeki son yillardaki artışı, transplantasyonun yaygın olarak uygulanması ve anjiografik inceleme yöntemlerindeki gelişmeye bağlıyoruz.
2. Serimizde multipl renal arter oranları literatür ile uyumlu, fibromusküler hiperplazi olgularının oranı ise uyumlu bulunmadı.
3. Böbrek verici araştırmalarında aterom plaklarının tanısı büyük önem taşımaktadır.
4. Literatürde değişken doğruluk oranları ile verilen non-selektif ve IV DSA teknikleri ile sağlıklı bir renal arter araştırması yapılamayacağı sonucuna varıldı.

ÖZET

Anabilim Dalımızda böbrek transplantasyonu için kliniklerce önerilen 70 sağlıklı böbrek vericisine uygulanan selektif anjiografi sonuçları gözden geçirildi. IVP ve laboratuvar çalışmaları normal olmasına karşılık 38 olguda renal arter anomalisi veya böbrek patolojisi saptandı. Sonuçlar benzer serilerdeki sonuçlar ile karşılaştırıldı. Ayrıca böbrek verici araştırmasındaki optimal anjiografik yöntemler tartışıldı.

SUMMARY

Renal Angiography Results in Potential Kidney Donors

Selective renal angiography findings of seventy healthy subjects suggested as potential kidney donors by nephrology clinics were reviewed. Renal artery anomalies or parenchymal pathologies were determined angiographically in thirty-eight patients in spite of normal laboratory and urography findings. Our results were compared with other series. Furthermore, optimal angiographic methods of such cases were discussed.

KAYNAKLAR

1. Hillman B.J., Zukoski C.F., Ovitt T.W., Ogden D.A., Capp M.P. : Evaluation of potential renal donors and renal allograft recipients : Digital video subtraction angiography. AJR 138 : 921-925, 1982.
 2. Spring D.B., Salvatierra O., Palubinskas A.J., Amend W.J.C., Vincenti F.G., Feduska N.J. : Results and significance of angiography in potential kidney donors. Radiology 133 : 45-47, 1979.
 3. Strausser G.D., Stables D.P., Weil R. : Optimal technique of renal arteriography in living renal transplant donors. AJR 131 : 813-816, 1978.
 4. Rabe F.E., Smith E.J., Yune H.Y., Klatte E.C., Leapman S.B., Filo R.S. : Limitations of digital subtraction angiography in evaluating potential renal donors. AJR 141 : 91-93, 1983.